

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 79

30. septembra 1982

Úplný slovenský preklad

Poznámka pre čitateľa: Tento dokument je prekladom historického prejavu Dr. Petra Davida Betera. Neoverené tvrdenia, obvinenia, predpovede a hodnotiace či znevažujúce označenia v texte sú autorove; preklad ich nepredkladá ako overené fakty. Zachováva dobový autorov hlas a obsah originálu. Úvod opisuje historickú poveru o židovských rituálnych vraždách, nie skutočnú židovskú prax.

Ďalšie informácie a pôvodné materiály: <https://www.peterdavidbeter.com>

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 30. septembra 1982 a toto je môj AUDIO LIST® č. 79.

Počas celého stredoveku zdieľali kresťania strednej Európy strašný strach, na ktorý sa dnes takmer zabudlo. Tento strach viedol kresťanských rodičov k mimoriadnej opatrnosti pri dohľade nad deťmi počas židovského sviatku Pesach. Najviac sa obávali, že ich dieťa unesú a už ho nikdy neuvidia, pretože sa všeobecne verilo, že Židia počas Pesachu prinášajú ľudské obete a že obeťami sú kresťanské deti. Tento dávny krvavý strach kresťanov zo Židov v storočiach po renesancii z veľkej časti vyprchal. Dnes je väčšina kresťanov šokovaná, keď sa dozvie, že také presvedčenie vôbec existovalo.

Pokiaľ ide o samotných Židov, existuje rabínsky výraz používaný na odsúdenie dávneho kresťanského strachu z krvi. Nazýva sa „krvavé ohováranie“. Už celé generácie bola stará otázka krvavého ohovárania v podstate mŕtva, patrila minulosti. Žiadny rozumný Žid by si neželal opak. Oživiť otázku krvavého ohovárania znamená vzkriesiť dávne obavy, iracionálne vášne a smrteľné nebezpečenstvo pre každého žijúceho Žida. Áno, väčšina Židov by bolo lepšie, keby už nikdy nepočuli o dávnom kresťanskom krvavom strachu zo Židov; tento mesiac však otázku takzvaného „krvavého ohovárania“ zámerne oživila samotná izraelská vláda.

Počas víkendu okolo 17. septembra izraelské sily vpustili takzvaných kresťanských milicionárov do dvoch palestínskych utečeneckých táborov v západnom Bejrúte. Výsledkom bol masaker vyše tisíce palestínskych civilistov vrátane mnohých žien, detí a starších ľudí. Správa o masakre sa dostala do vonkajšieho sveta večer na Roš ha-šana, židovský Nový rok, 18. septembra. Pobúrený svet obvinil Beginovu vládu, že dovolila spáchanie takého ohavného zločinu.

Oficiálnou odpoveďou izraelskej vlády svetú bolo vyhlásenie vydané v nedeľu 19. septembra. O dva dni neskôr ho uverejnili ako celostránkový inzerát vo veľkých amerických novinách s titulkom „KRVAVÉ OHOVÁRANIE“. Vyhlásenie sa začínalo slovami, citujem:

„Na Nový rok Roš ha-šana bolo proti židovskému štátu, jeho vláde a Izraelským obranným silám — známym aj ako IDF — vznesené krvavé ohováranie.“

Vyhlásenie potom pokračovalo sériou tvrdení, pri ktorých sa už o niekoľko dní preukázalo, že sú úplnými lžami. Oficiálne vyhlásenie izraelskej vlády uviedlo, že masaker sa odohral, citujem:

„v oblasti, kde sa nenachádzalo žiadne postavenie izraelskej armády“.

Hneď nasledujúci deň po uverejnení tohto vyhlásenia mu však izraelský minister obrany Šaron priamo protirečil. Šaron 22. septembra priznal, že Izraelčania milicionárov nielen vpustili do táborov, ale ich aj podporovali svetlicami vypúšťanými zo vzduchu. Oficiálny inzerát izraelskej vlády tiež uvádzal, citujem:

„Hneď ako sa IDF dozvedeli o tragických udalostiach, izraelskí vojaci ukončili zabíjanie.“

Aj to bola lož a už sa objavilo množstvo správ dokazujúcich, že to bola lož.

Skutočnosťou je, že izraelské jednotky dostali rozkaz obklúčiť a odrezať dva palestínske tábory, kým milicionári vykonajú špinavú prácu. Od začiatku do konca najvyšší izraelskí predstavitelia presne vedeli, čo sa deje. Celú operáciu nariadili a boli informovaní o jej priebehu. Tým, že Beginova vláda nazvala obvinenia proti sebe „krvavým ohováraním“, uznala, že bejrútsky masaker bol neľudským činom krvilačného zla; jej očividné lži o ňom však odrážajú skutočnosť, že obvinenia nie sú ohováraním, ale PRAVDOU!

Priatelia, nie je náhoda, že bejrútsky masaker sa sústredil okolo piatka 17. septembra. Minulý mesiac som v AUDIO LISTE č. 78 informoval, že 17. september bol naplánovaný ako deň jadrového masakru. V ten deň sa mal spustiť prísne tajný jadrový vojnový plán „PROJEKT Z“. Keby všetko išlo podľa plánu, na ten deň bol naplánovaný prekvapivý americký prvý jadrový úder proti Rusku; ale z milosti nášho Pána Ježiša Krista všetko podľa plánu nešlo. Plán jadrového úderu „PROJEKT Z“ bol napokon — zatiaľ — zrušený približne dopoludnia 17. septembra. Hodiny odpočítavania sa zastavili necelých päť hodín pred PRVOU JADROVOU VOJNOU!! Konečné rozhodnutie zrušiť úder ukončilo týždeň prudkej debaty na najvyšších úrovniach Reaganovej-Beginovej osi bolševikov a sionistov.

Medzitým už uviedli do pohybu ďalší vojnový plán, ktorý ho má nahradiť. Bejrútsky masaker, ktorý prebiehal 17. septembra, je kľúčovou súčasťou nových vojenských intríg, ktoré sa teraz odohrávajú, ale motivovalo ho aj číre šialené besnenie. Bolo to slepé besnenie satanistických a démonických síl, ktoré videli, ako im cieľ jadrového víťazstva uniká práve vtedy, keď sa zdal byť na dosah.

Moje tri osobitné témy tohto AUDIO LISTU sú:

Téma č. 1 — ZRUŠENÝ PLÁN PREKVAPIVEJ JADROVEJ VOJNY

Téma č. 2 — BEJRÚTSKY MASAKER PRE BUDÚCU VOJNU

Téma č. 3 — NÁVRAT VOJNY POČASÍM „SIBÍRSKY EXPRES“

Téma č. 1 — ZRUŠENÝ PLÁN PREKVAPIVEJ JADROVEJ VOJNY

Keď som koncom minulého mesiaca nahrával AUDIO LIST č. 78, zverejnil som konečné plány Pentagonu na vypuknutie PRVEJ JADROVEJ VOJNY tento mesiac, v septembri 1982. Vojnoví plánovači Pentagonu odpočítavali čas do piatka 17. septembra, keď mali rozpútať jadrovú vojnu ako úplné prekvapenie; keď však tento mesiac odtikávali posledné dni, v nárýchlo zostavenom vojnovom harmonograme sa začali objavovať veľké prekážky. Napokon sa prakticky na poslednú chvíľu rozhodlo odvolať plánovaný prvý jadrový úder proti Rusku!

Ako som informoval minulý mesiac, prvé „vodíkové bomby“ mali vybuchnúť na kľúčových ruských cieľoch 17. septembra o 15.00 hod. východného letného času. Rozkaz zrušiť útok bol vydaný necelých päť hodín predtým — krátko po desiatej ráno toho dňa. Keď napokon prišlo rozhodnutie útok zrušiť, išlo o rozhodnutie na základe úsudku; a tento úsudok sa ani zďaleka nepáčil niektorým členom elitného bolševického tímu vojnového plánovania v Pentagone.

Prekážky, ktoré sa tento mesiac objavili, boli veľmi vážne, ale nie natolko, aby úplne vylúčili pokus o jadrový úder. Preto sa skupina vojnových plánovačov rozdelila a začala trpkú debatu o tom, čo robiť. Nikto nenavrhol vzdať sa základného cieľa zaútočiť na Rusko, ale vznikol ostrý rozkol v otázke, ako najlepšie zachrániť plán jadrovej vojny. Spor sa v zásade zúžil na dve možnosti: odložiť jadrový úder

alebo pokračovať podľa plánu.

Horúce hlavy trvali na tom, že prekvapivý jadrový útok proti Rusku by sa mal uskutočniť podľa harmonogramu 17. septembra. Tvrdili, že napriek problémom, ktoré sa objavili, by odklad iba poskytol čas na vznik ďalších prekážok. Upozorňovali tiež, že ich spravodajské informácie o ruských cieľoch budú pri odklade postupne zastarávať. V podstate hovorili: Teraz máme najlepšiu príležitosť.

Konzervatívnejšia frakcia vojnových plánovačov tvrdila, že horúce hlavy neuvažujú jasne. Podľa nej boli komplikácie, ktoré sa tento mesiac objavili vo vojnovom pláne, príliš vážne na to, aby teraz pokračovali — lepšie bude počkať a preplánovať „PROJEKT Z“ po odstránení súčasných prekážok úspechu.

Debata sa začala prikláňať v prospech odkladu týždeň pred cieľovým dátumom 17. septembra. Preto sa počas posledného týždňa na Blízkom východe uviedli do pohybu ďalšie záložné plány; plán jadrového úderu však zostal v platnosti až do poslednej chvíle. Napokon to bolo nahromadenie mnohých faktorov, ktoré viedlo k jeho zrušeniu.

Tunajší bolševici začali v narychlo zostavenom pláne jadrovej vojny narážať na ťažkosti takmer hneď od jeho začiatku na začiatku tohto roka 1982. Pred siedmimi mesiacmi som v AUDIO LISTE č. 72 prvýkrát informoval, že Pentagon zavádza skrátenú stratégiu jadrovej vojny. Zároveň som uviedol, že Rockefellerov kartel a Rusi sa zoraďujú, aby sa pokúsili vojnový plán zastaviť. S týmto cieľom sa dohodli, že začnú určitými spôsobmi spolupracovať proti americkým bolševikom. Navyše sa tu vo Washingtone pripravoval štátny prevrat, ktorý mal viesť generál Alexander Haig, vtedajší minister zahraničných vecí. Počas siedmich mesiacov od nahratia AUDIO LISTU č. 72 svetové titulky opakovane zapíňali následky tohto trojstranného zápasu.

Najprv prišla v apríli vojna o Falklandy, ktorá nebola o ovciach a osadníkoch, ale o tajných zbraňových zariadeniach. Tajný vojnový plán Pentagonu dostal v tomto stretnutí vážny úder, ale tunajší bolševici čoskoro odpovedali. V júni zničili Haigov štátny prevrat. Súčasne prebiehala brutálna izraelská invázia do Libanonu presne podľa harmonogramu, ktorý som zverejnil minulý rok a ktorý izraelský minister obrany Šaron potvrdil iba tento týždeň v Knesete. A potom tu bol štvrtý raketoplán, ktorý vyniesol na obežnú dráhu náklad ministerstva obrany na prípravu vojny.

Do polovice leta predstavitelia Ameriky aj Ruska vyhlasovali, že supervelmoci sú už vo vojne. Rusi začali vypaľovať varovné výstrely pred americkú provu prostredníctvom úprav počasia, leteckých katastrof a ďalších vecí. Napokon minulý mesiac, 12. augusta, Rusi čistým zastrašovaním prekazili izraelský plán neuveriteľne krvavej invázie do Bejrútu. Zrazu rokovania o evakuácii OOP priniesli výsledky a evakuácia prebehla bez komplikácií. Bola to vážna rana spoločnému bolševicko-sionistickému úsiliu vytvoriť atmosféru rozrastajúcej sa krízy ako predohru jadrovej vojny.

Približne na dva týždne sa zdalo, že atmosféra svetovej krízy takmer zmizla, ale vojnové hodiny Pentagonu stále odpočítavali čas do 17. septembra — a Rusi to vedeli. Sovietsky zväz 2. septembra náhle odpojil všetky priame telefónne spojenia so Západom v oboch smeroch. Namiesto toho ich prevzali vojenski operátori. Bolo to rozšírenie obmedzení telefónneho spojenia, ktoré sa začali už pred mesiacmi. Najvyšším vojnovým stratégom Pentagonu sa ruské obmedzenie telefónnych služieb z 2. septembra zdalo maličkosťou. Mali väčšie starosti — konkrétne vážny zvrät udalostí v červenej Číne.

Predchádzajúci deň, 1. septembra, predseda komunistickej strany Chu Jao-pang na straníckom zjazde v Pekingu vyrukoval so šokujúcim vyhlásením. Vyhlásil, že Čína by sa už nemala spájať so Spojenými štátmi proti Rusku; namiesto toho by podľa neho mala obe supervelmoci považovať za rovnaké hrozby. Zároveň však použil aj zmierlivé formulácie voči Rusku — a priatelia, o dva týždne pôjdu na pozvanie

Číny vysokí ruskí predstavitelia do Číny začať rokovania! Odmietnutím čínsko-amerického spojenectva Chu Jao-pang jasne ukázal, že tajná americká útočná základňa Stealth v Číne je ohrozená.

Táto základňa v západnej provincii Sin-ťiang v červenej Číne je nevyhnutná na zamýšľaný útok proti dvom ruským základňam kozmosfér na Sibíri. Minulý mesiac som informoval, že táto vojnová základňa bola dôvodom spoločného komuniké Spojených štátov a červenej Číny zo 17. augusta o Taiwane. Komuniké zaväzuje Spojené štáty ukončiť dodávky zbraní Taiwanu k nejakému budúcemu dátumu, čím porušuje minulé Reaganove sľuby! Súhlasili s ním, aby odvrátili hrozbu zatvorenia základne Stealth Číňanmi, ale na uspokojenie Číňanov to nestačilo.

Bývalý prezident Richard Nixon 6. septembra dorazil do Peking, čím ešte pridal k ťažkostiam vojnových plánovačov Pentagonu. Nixon je už dlho klientskym stúpencom Rockefellerovho kartelu, ako som podrobne vysvetlil v knihe SPRISAHANIE PROTI DOLÁRU pred takmer 10 rokmi.

Nixon tento mesiac išiel do Peking ako Rockefellerov vyslanec, ktorý má u Číňanov oveľa väčšiu dôveryhodnosť než ktokoľvek z bolševikov. Nixon Číňanov šokoval potvrdením toho, čo im už povedali ruské zdroje: že základňa Stealth sa čoskoro použije vo vojne. Potom im odporučil, aby základňu v tejto chvíli priamo nezatvárali, zo strachu pred nežiaducimi reakciami bolševikov v Pentagone s prstom na spúšti. Namiesto toho ich nabádal, aby začali zasahovať do činnosti základne Stealth byrokratickými prostriedkami. To je niečo, čo Číňania veľmi dobre ovládajú, a Nixonovu radu prijali.

Do 9. septembra bola americká základňa Stealth v čínskej provincii Sin-ťiang fakticky vyradená z činnosti. Kľúčový personál základne sa zamotal do čínskej byrokracie, ktorá mu zabránila nastúpiť do služby. Číňania Washingtonu naznačujú, že to všetko vyplýva z trvajúcej nespokojnosti v otázke Taiwanu; skutočným dôvodom však je, priatelia, že nechcú mať nič spoločné s jadrovou vojnou proti Rusku!

Kremeľ 9. septembra prostredníctvom Rockefellerových kanálov dostal správu, že základňa Stealth v provincii Sin-ťiang bola účinne neutralizovaná. V tej chvíli si Rusi mohli byť istí, že aj keby Pentagon uskutočnil plán jadrového útoku, ruské kozmosféry prežijú. Rozhodujúca ruská vesmírna triáda strategických zbraní sa už nedala zničiť.

KROKY VEDÚCE K ZNIČENIU SENZORA POTVRDENIA ÚTOKU VYPUSTENÉHO RAKETOPLÁNOM Č. 4

Nadišiel čas uskutočniť najnebezpečnejší krok v pláne Kremľa rozplieť plán jadrovej vojny Pentagonu. Nadišiel čas zničiť senzor potvrdenia útoku, ktorý minulý jún umiestnil do vesmíru raketoplán. Senzor potvrdenia útoku bol osobitný satelit, ktorý pomocná raketa umiestnila na geostacionárnu dráhu nad Indickým oceánom. Ako som už informoval, bol to kryogénny satelit — teda udržiavaný pri mimoriadne nízkych teplotách blízkej absolútnej nule. Teraz môžem odhaliť, že to malo satelit chrániť pred odhalením ruskými vesmírnymi zbraňami.

Americkí analytici vedeckého spravodajstva už niekoľko rokov vedia, že Rusi majú novú technológiu na vyhľadávanie cieľov. Nová ruská technika nie je radarom ani žiadnym iným konvenčným spôsobom zisťovania a sledovania cieľov. Je smrteľne presná, spoľahlivá a na rozdiel od radaru ju nemožno rušiť. Tunajší analytici sa už pred časom presvedčili, že prišli na to, čím nová ruská technika je. Veria, že ide o ruskú verziu počítačovo zdokonaleného infračerveného snímania. To už vyvinuli aj tu v Spojených štátoch a nazýva sa CEIR, vyslovované „sír“.

O tomto vývoji som prvýkrát informoval v AUDIO LISTE č. 72 krátko po tom, čo americký laser vybavený CEIR použili na zostrelenie ruskej kozmosféry. Americkí analytici sú presvedčení, že Rusi

používajú CEIR a že ho mali prví; preto pri návrhu senzora potvrdenia útoku letectva pridali prvok určený na prekonanie ruských infračervených detektorov.

Všetky predmety teplejšie než absolútna nula vyžarujú infračervené žiarenie. Čím je predmet teplejší, tým viac infračerveného žiarenia vyžaruje a tým ľahšie ho počítačovo zdokonalené infračervené senzory odhalia. Jedinou možnosťou, ako sa pred CEIR skryť, je preto znížiť teplotu čo najviac. Preto bol senzor potvrdenia útoku letectva kryogénnym satelitom. Obrovský chladiaci systém používajúci kvapalné hélium udržiaval satelit iba niekoľko stupňov nad absolútnou nulou a znižoval infračervené vyžarovanie takmer na nič.

Práve kryogénna konštrukcia satelitu letectva dodávala tunajším bolševickým vojnovým plánovačom takú istotu, že uspeje. Boli presvedčení, že Rusi ho nedokážu včas nájsť a zničiť pred jeho použitím vo vojne. Priatelia, bolševici v Pentagone sa však v novej ruskej technike sledovania cieľov mýlia. Vôbec nejde o infračervenú techniku; je to revolučný systém zisťujúci atómové vibrácie hmoty. Rusi ho nazývajú „Psychoenergetic Range Finding“, čiže psychoenergetické meranie vzdialenosti, skrátené PRF.

Keď som v AUDIO LISTE č. 42 prvýkrát informoval o novej ruskej technike PRF, uviedol som, že Rusi ju považujú za svoju hlavnú tajnú zbraň. Čím dlhšie zostane pre amerických bolševikov záhadou, tým lepšie pre Rusko; preto keď raketoplán č. 4 minulý jún vypustil kryogénny senzor letectva, Rusi začali hrať hru.

Namiesto okamžitého zničenia satelitu dovolili jeho úspešné umiestnenie na obežnú dráhu. Rusi vedeli, že satelit potvrdenia útoku im nemôže ublížiť, kým sa nebude začínať samotná vojna, preto ho nechali nedotknutý čo najdlhšie. Výsledok bol presne podľa očakávania: dlhodobé prežitie senzora letectva presvedčilo tunajších bolševikov, že mali pravdu a Rusko používa CEIR. Pentagon sa dopustil veľkého spravodajského omylu a Rusi ho povzbudzujú, aby v ňom pokračoval.

Počas celého leta operatívci Rockefellerovho kartelu v CIA poskytovali Rusom aktualizácie vojnového plánu Pentagonu. Tieto správy naďalej hovorili, že vojnový harmonogram zostáva nezmenený a cieľi na polovicu septembra; preto ruské vesmírne velenie zatiaľ nechávalo senzor letectva na pokoji.

Medzitým sa Rusi celkom netušeným spôsobom začali pripravovať na okamih, keď satelit zničia. Tieto prípravy sa týkali ruských medzinárodných telefónnych služieb:

Najprv v júni Sovietsky zväz drasticky znížil počet telefónnych spojení so Západom. Vyslovil aj zahmlené hrozby, že služby neskôr ešte viac obmedzí. Aby tunajší spravodajskí analytici neuhádli, čo sa chystá, Rusi sa na správnych miestach uchýlili k malej dezinformácii. Vytvorili falošné úniky informácií, že v Kremli panuje nepokoj a mocenský boj. Tunajší bolševici, ktorí neustále bojujú o moc, to zhlkli aj s navijakom.

Ďalším hlavným krokom bol ten, ktorý som už spomenul, z 2. septembra. V ten deň Rusko náhle prerušilo všetky služby automatického vytáčania medzi sebou a Západom. Tunajších bolševikov to zaskočilo, ale stále netušili, čo to naozaj znamená. Príliš ich zamestnávali náznaky problémov v Číne, aby sa dlho zaoberali ruskými telefónmi.

S posledným krokom Kreml čakať a dúfať, že manévry na narušenie základne Stealth v provincii Sin-ťiang uspejú. Dňa 9. septembra dostal od Rockefellerovho kartelu signál „Úloha splnená“. Základňa v Sin-ťiangu bola dočasne vyradená vďaka byrokratickému zamotaniu zo strany Číňanov, ktoré odporučil Nixon.

Nasledujúce ráno, v piatok 10. septembra, náhle úplne prerušili väčšinu medzinárodných telefónnych služieb do Ruska aj z Ruska; aby však americkým bolševickým vojnovým plánovačom poslali posolstvo, niekoľko vybraných okruhov ponechali otvorených. Patrili medzi ne Leningrad, Kyjev, Minsk a Tallinn. Ich význam spočíval v tom, že žiadne z nich nebolo cieľom plánovaného počiatočného útoku Stealth, ktorý som podrobne opísal minulý mesiac.

Telefónne linky odpojili o 7.10 hod. východného letného času, čiže o 14.10 hod. moskovského času. O chvíľu sa ruské vesmírne velenie pustilo do práce. Ruská veľká kozmosféra Jumbo bola umiestnená na pseudoobežnej dráhe približne dve míle nad satelitom potvrdenia útoku letectva. Bola tam už vyše dvoch mesiacov — od chvíle, keď satelit vypustili na obežnú dráhu z raketoplánu č. 4. Používaním elektromagnetického pohonného systému na nízky výkon kozmosféra zostávala na stanovišti, namiesto toho, aby sa pomaly vzdalovala ako bežný satelit; a keďže bola umiestnená nad satelitom letectva, ktorý sa pozeral nadol, jej prítomnosť nikdy neodhalili.

Teraz prišiel čas! Kozmosféra zamierila svoju lúčovú zbraň a vystrelila. Krátko po 7.10 hod. východného letného času v piatok 10. septembra prišla pre tunajších bolševikov zlá správa. V novospustenom Vesmírnom veliteľstve letectva v Colorado Springs náhle stratili signál zo svojho satelitu nad Indickým oceánom. Spočiatku nemohli uveriť, že ich rozhodujúci satelit potvrdenia útoku bol napadnutý. Skúšali všemožné postupy v snahe obnoviť kontakt so satelitom — všetko márne. Satelit už neexistoval!

REAKCIE NA ZNIČENIE SENZORA — ROZHODUJÚCE FAKTORY ROZHODNUTIA

Ako postupovalo to piatkové dopoludnie 10. septembra, zvolali vojnových plánovačov „PROJEKTU Z“ na krízovú poradu. Otázka znela: Čo teraz urobíme?

Na chvíľu zavládla atmosféra blízka panike. Niektorí boli presvedčení, že určite bude nasledovať prvý úder Ruska a Pentagon by mal bez meškania stlačiť jadrové tlačidlo. Iní tvrdili, že ak má Kreml tento úmysel, už je príliš neskoro — ruské rakety budú na ceste. Na opačnom konci niekto navrhol, aby sa celý vojnový plán „PROJEKT Z“ zatiaľ zrušil a preplánoval na neskôr. V jednom sa všetci zhodli: bez senzora potvrdenia útoku je akýkoľvek útok na Rusko oveľa riskantnejší. Po vypustení lietadiel Stealth z Nórska a Turecka by sa muselo iba predpokladať, že zničili svoje ciele. Keď je satelit potvrdenia útoku preč, nemožno to potvrdiť, takže totálny následný útok amerických jadrových síl by mohol naraziť na oveľa väčšie problémy, než sa očakávalo.

V tej chvíli niekto poznamenal v tomto zmysle: Stále môžeme použiť záložný plán — každý cieľ v Rusku, na ktorý naše vtáky zaútočia, bude zničený. Ak sa v nulte hodine náhle preruší medzinárodné telefónne spojenie do ruských cieľových oblastí, môžeme predpokladať, že naše vtáky uspeli.

Existuje staré vojenské príslovie: „Vždy sa nájde niekto, ku komu sa správa nedostala.“ Plánovač, ktorý navrhol vrátiť sa k záložnému plánu založenému na telefónoch, znova dokázal pravdivosť tohto príslovia. Takmer všetci naňho zakričali: „Telefóny do Ruska sú už odpojené!“

Priatelia, Rusi v ten deň nechali medzinárodné telefónne linky vypnuté sedem hodín. Chceli zabezpečiť, že ak bolševici v Pentagone stlačia panické tlačidlo, monitorovaním telefónnych okruhov nezískajú vôbec žiadne spravodajské informácie. Po približne prvých dvoch hodinách výpadku sa na to novinári vyzvedali ministra zahraničných vecí Georgea Shultza. Shultz im povedal, citujem: „Je to veľmi významné,“ ale viac nepovedal.

Kým obyvatelia Washingtonu v ten deň dojedali obed, padlo rozhodnutie, čo robiť:

„PROJEKT Z“ bude pokračovať podľa pôvodného harmonogramu s cieľom na nasledujúci piatok 17. septembra. Medzitým vynaložia všetko úsilie na prelomenie čínskej byrokracie, ktorá obmedzovala využitie rozhodujúcej základne v provincii Sin-ťiang. Zároveň sa rozhodlo uviesť do pohybu aj ďalšie plány pre prípad, že „PROJEKT Z“ napokon zlyhá.

Takto to zostalo počas týždňa pred „dňom Z“, 17. septembrom. Plán prvého úderu „PROJEKT Z“ mal hlboké problémy, no stále napredoval. Rozhodlo sa, že ak sa už nič ďalšie nepokazí, prekvapivý útok na Rusko sa 17. septembra predsa uskutoční, nech sa deje čokoľvek.

Posledná kvapka prišla takmer v poslednej možnej chvíli v piatok ráno 17. septembra. Približne o 8.30 hod. tu vo Washingtone robili rozhovor so známym reportérom celoštátnych novín na washingtonskej rozhlasovej stanici NBC, WRC. Reportér z Washington Post upozornil na moje vojnové varovanie pre ten deň obsiahnuté v AUDIO LISTE č. 78. Údajne stručne načrtnol plán všetkým poslucháčom vo washingtonskej metropolitnej oblasti a dodal, že ak Pentagon taký plán skutočne má, jeho verejné odhalenie prostredníctvom mojej pásky pravdepodobne znížilo šance na uskutočnenie.

Priatelia, táto rozhlasová správa tu vo Washingtone o vojnovom pláne ráno 17. septembra bola zdanlivo maličkosťou, ale náš Pán Ježiš Kristus dokáže vždy použiť malé veci na dosiahnutie veľkých výsledkov — a práve to v to ráno „dňa Z“ urobil ON!

Vďaka vám, ktorí ste o vojnovom pláne písali redaktorom, kongresmanom a predstaviteľom všetkého druhu, začal byť Pentagon nervózny. Posledné, čo chceli, bolo verejné odhalenie vojnového plánu. Keď v to ráno počuli správu na rozhlasovej stanici WRC, jednoducho spanikárili. Nemali ako vedieť, ako široko sa ich plán stal známym, a tak krátko po 10.00 hod. washingtonského času v piatok 17. septembra 1982 odvolali prvý úder „PROJEKTU Z“. S necelými piatimi hodinami do začiatku hodiny odpočítavania PRVEJ JADROVEJ VOJNY konečne prestali tikať!

Téma č. 2 — BEJRÚTSKY MASAKER PRE BUDÚCU VOJNU

Pred takmer 2 000 rokmi náš Pán Ježiš Kristus opísal určitých ľudí ako synov Satana, ktorí sú klamármi od počiatku. Ich neschopnosť hovoriť pravdu je poznávacím znamením tejto osobitnej kategórie ľudí odsúdených našim Pánom. Nikdy nepriznajú vlastnú vinu v ničom, ale vždy sa ospravedlňujú a tvrdia, že sú bez viny. Náš Pán Ježiš Kristus však vyhlásil, že práve ľudia ich druhu prelievajú krv nevinných od počiatku času.

V úvodných poznámkach minulomesačného AUDIO LISTU č. 78 som spomenul tragickú fotografiu, ktorá sa 1. augusta objavila v amerických novinách. Ukazovala zdravotnú sestru v bejrútskej nemocnici, ako kŕmi maličké sedemtyždňové libanonské dieťa hrozne zmrzačené izraelským bombardovaním. Dieťa bolo od pása nahor zabalené v obväzoch vrátane celej hlavy okrem malej oblasti okolo úst. Prišlo o obe ruky pri pleciach. Rôzne noviny a tlačové agentúry priniesli niekoľko rozličných verzií fotografie a pri niektorých pohľadoch bola neprítomnosť rúk nezameniteľná. Ako som informoval minulý mesiac, izraelská vláda bola fotografiou rozzúrená. Trvali na tom, že za zranenia dieťaťa nenesú vinu, a žiadali odvolanie správy. Ako som informoval minulý mesiac, tunajšie tlačové agentúry odvolanie odmietli.

Na chvíľu sa zdalo, že aspoň raz zvíťazil maličký lúč pravdy. Ale priatelia, synovia Satana, ktorí ovládajú izraelskú vládu, nemohli vec nechať tak. Uchýlili sa k svojmu starému obľúbenému triku, ktorý nazývajú „vytváraním nových faktov“. United Press International 1. septembra napokon ustúpila po celom mesiaci izraelského tlaku. V ten deň UPI uverejnila dvojicu fotografií: vľavo bola pôvodná verzia UPI nemocničnej fotografie zmrzačeného dieťaťa a vpravo nový obrázok čulého, zdravého dieťaťa bez jediného škrabanca, ktoré pred fotoaparátom držala veselo sa usmievajúca zdravotná

sestra. V súvislosti s pôvodnou fotografiou a správou popis UPI čiastočne znel, citujem:

„Izraelské úrady túto správu spochybnili a zverejnili fotografiu vpravo, zhotovenú 22. augusta, pričom uviedli, že zobrazuje to isté dieťa po ošetrovaní. Dieťa neprišlo o obe ruky, ale utrpelo iba ľahké poranenia zápästí, tvrdili Izraelčania.“

Popis sa končí slovami:

„UPI ľutuje chybu.“

Priatelia, každý, kto videl iné uverejnené zábery pôvodného dieťaťa s chýbajúcimi rukami, by vedel, že nová fotografia musí byť podvrh. Pôvodné dieťa sa ani nedožilo 22. augusta! Nový obrázok, údajne zhotovený v ten deň na zverejnenie Izraelčanmi, ani nevznikol v Libanone! Ukazuje izraelské dieťa v rukách izraelskej zdravotnej sestry, fotografované v nemocnici v Tel Avive.

Tragédiu tohto maličkého libanonského dieťaťa bejrútsky masaker znásobil tisíckrát. Beginova vláda ako vždy máva krvou postriekanými rukami v gestách úplnej nevinnosti.

Minulý mesiac som opísal izraelskú doktrínu ŠTÁTNEHO TERORIZMU, pri ktorej sa utrpenie a smrť čo najviac zvyšujú ako nástroj moci; pri bejrútskom masakre tento mesiac opäť vidíme doktrínu ŠTÁTNEHO TERORIZMU v praxi. V sýrskom Damasku vodca OOP Jásir Arafat v rozhovore pre francúzske noviny Liban vystihol podstatu veci. Povedal, citujem:

„Begin a Šaron nie sú Židia. Zločiny, ktoré páchajú, nezodpovedajú židovskej morálke ani tradícii.“

Priatelia, prečo nám kresťanom musí to, čo povedal náš Pán Ježiš Kristus, pripomínať príslušníkov inej viery, moslim? Náš Pán nás varoval, aby nás neoklamali tí, ktorí sú zo synagógy Satana, a rúhanie tých, ktorí hovoria, že sú Židia, ale nie sú.

V AUDIO LISTE č. 50 pred takmer tromi rokmi som podrobne opísal pôvod falošných Židov, chazarských Židov. Práve oni pod vlajkou politického sionizmu vládnu národu, ktorý sa nazýva Izrael, a práve ich noví ruskí vládcovia vyhnali a oni vytvárajú novú bolševickú revolúciu priamo tu v Amerike!! Falošní Židia sú smrteľným nebezpečenstvom pre všetkých skutočných Židov aj pre každého iného na zemi.

Boli sme varovaní, ale tie varovania si nevšímame; a tak sa náš svet ďalej potáca od jednej krízy k druhej, pričom každá je horšia než tá predchádzajúca.

V téme č. 1 som vysvetlil, prečo bol piatok 10. septembra bodom obratu spoločných bolševicko-sionistických vojnových plánov. V ten deň Rusko zničilo satelit potvrdenia útoku letectva, ktorý bol umiestnený nad Indickým oceánom. Až do toho dňa bolševici v Pentagone a izraelskí sionisti približne dva týždne usilovali o to, aby Rusko uspali. Vynakladali všetko úsilie na vytvorenie dojmu relatívneho pokoja vo vojnu zmietanom libanonskom ohnisku. Tlejúce krízy inde vo svete nezmizli, ale ani sa nestupňovali podľa pôvodného plánu.

Najdôležitejší bol predčasný odchod americkej námornej pechoty z Bejrútu 10. septembra. Priamo súvisel s Brežnevovým-Reaganovým telefonátom na HORÚCEJ LINKE, o ktorom som informoval minulý mesiac v AUDIO LISTE č. 78. V tomto telefonáte entite Reaganovi povedali, že predmostie amerických vojsk v Libanone nebude tolerované. Skorý odchod námornej pechoty 10. septembra mal Moskve vyslať falošné posolstvo v tomto zmysle: „Dobre, vzdávame to. Vojna nebude.“ Cieľom bolo podporiť prehnanú sebadôveru kremelských vodcov a prinútiť ich poľaviť.

Keby leš fungovala, obnovila by aspoň aký-taký prvok prekvapenia pri zamýšľanom jadrovom údere. Tento pokus bolševicko-sionistickej koalície o klam však nevyšiel. Ako sa ukázalo, Rusko zničilo

americký satelit potvrdenia útoku v ten istý deň, keď sa námorná pechota stiahla, 10. septembra. Od toho dňa sa preto taktika opäť zmenila. Falošný dojem pokoja ustúpil rýchlemu stupňovaniu nového násilia a vojnového napätia.

Nové vyostrovanie krízy malo dva ciele: jedným bolo na poslednú chvíľu vytvoriť akúsi krízovú atmosféru, ktorá by pomohla vysvetliť náhlu jadrovú vojnu stále plánovanú na 17. septembra. V tom čase sa však vo vojnovom pláne „PROJEKT Z“ pokazilo už toľko vecí, že jeho uskutočnenie prestalo byť isté. Druhým cieľom nového vyostrovania krízy preto bolo znovu uviesť do pohybu staršie, dlhodobejšie vojnové plány.

V minulomesačnej správe som spomenul, že izraelské jednotky sa už presunuli na sever, na okraj Tripolisu. Tripolis bol doteraz ušetrený veľkej časti násilia, ktoré roztrhlo južný Libanon, ale v sobotu 11. septembra agenti izraelského MOSSAD-u v centre Tripolisu odpálili automobilovú bombu vyrobenú z vyše 150 libier TNT. Spojenectvá kresťanov a moslimov, ktoré Tripolisu doteraz poskytovali zdanie pokoja, sú pod útokom.

O dva dni neskôr, v pondelok 13. septembra, sa pozornosť presunula na sever. V ten deň sa pri dánskom pobreží začalo obrovské obojživelné cvičenie NATO nazvané „OPERÁCIA SEVERNÁ SVADBA '82“. Zahŕňalo vyše 160 vojnových lodí, 250 bojových lietadiel a približne 25 000 vojakov z deviatich (9) krajín. Moskovský rozhlas cvičenie odsúdil ako, citujem, „mimoriadne bojovné“, čo aj bolo. Takzvané cvičenie malo uzavrieť Baltské more a s ním veľkú časť sovietskeho námorníctva — a zvláštnou náhodou bolo naplánované, že „OPERÁCIA SEVERNÁ SVADBA '82“ bude trvať do piatka 17. septembra!

Nasledujúci deň, v utorok 14. septembra, sa pozornosť presunula späť na Libanon. Minulý mesiac som v AUDIO LISTE č. 78 informoval, že zvolený libanonský prezident Bašír Džamál je izraelskou bábkou. Uviedol som tiež, že izraelským plánom je odstrániť ho, rovnako ako minulý rok odstránili Sadata, keď sa im to hodilo. Dňa 14. septembra plán uskutočnili. Izraelská vláda ako zvyčajne ukazovala na všetkých ostatných za to, čo urobili jej vlastní agenti MOSSAD-u.

Inde zavládol šok nad tým, čo malo vyzeráť ako prekvapenie. Mimochodom, táto fraška pokračuje aj teraz. Iba pred dvoma večermi, 28. septembra, v nej náš prezident ovládaný bolševikmi pokračoval na tlačovej konferencii. Keď sa pokúšal obhájiť nedávnu americkú politiku voči Libanonu, povedal:

„Kto mohol predvídať zavraždenie zvoleného prezidenta Libanonu?“

V každom prípade 14. septembra zostávali do „dňa Z“, 17. septembra, iba tri dni. Tempo sa začalo rýchlo zrýchľovať. V priebehu niekoľkých hodín po Džamállovej vražde vopred rozmiestnená izraelská armáda začala inváziu do západného Bejrútu. Beginova vláda poskytla zastierajúcu zámienku, že ide o „zabránenie krvavému kúpeľu“. Ako vždy spočiatku hovorili, že je to iba obmedzený a dočasný krok, ale do 16. septembra Izrael zmenil tón. Oznamovali, že Izraelčania zamýšľajú okupovať západnú polovicu Bejrútu na neurčito. Bolševickí spojenci sionistov tu vo Washingtone reagovali podľa dohody pre verejnosť. Sťažovali sa na izraelské kroky, ale nič proti nim neurobili.

V piatok 17. septembra Izraelčania dokončili vojenské dobytie západného Bejrútu. V tom čase izraelské vrchné velenie nariaďovalo akcie hraničiace so šialeným besnením. Amerického príslušníka námornej pechoty, ktorý stál na strážii na streche budovy veľvyslanectva Spojených štátov, tesne minul výstrel izraelského ostreľovača a izraelské tanky a vojaci napadli a obsadili areál sovietskeho veľvyslanectva! Podľa medzinárodného práva to bolo rovnocenné invázii do samotného Ruska.

Počas posledného týždňa Izraelčania robili všetko pre vyvolanie ostrej ruskej reakcie, ktorá by pomohla vysvetliť blížiacu sa vypuknutie jadrovej vojny; Rusi však odmietli skočiť na návnadu. Na

inváziu do Bejrútu nereagovali ostro, pretože OOP už odišla a s ňou aj vyhliadka na úplné krviprelievanie. Pokiaľ ide o inváziu do ich vlastného veľvyslanectva, Rusi v podstate nastavili druhé líce. Namiesto veľkého medzinárodného incidentu sa izraelské rozbitie areálu ruského veľvyslanectva zmenilo na takmer nepovšimnutú udalosť.

Keď v ten piatok 17. septembra napokon odvolali plán jadrového útoku „PROJEKT Z“, všetko úsilie vyprovokovať Rusko preradilo na iný stupeň. V ten istý deň už prebiehal bejrútsky masaker palestínskych civilistov. Neskoro večer nasledujúcej soboty sa svet dozvedel, že došlo k novému masakru typu Guyany. A priatelia, účel tohto masakru bol veľmi podobný účelu toho, ktorý sa odohral v Guyane pred štyrmi rokmi.

V AUDIO LISTE č. 40 z novembra 1978 som podrobne opísal, čo sa stalo v Guyane. Bola to hromadná vražda, nie hromadná samovražda. Spáchali ju, aby otvorili Guyanu spoločným komandám Američanov a Izraelčanov. Pod rúškom odpratávania v Jonestowne sa uskutočnil nájazd komanda na zničenie neďalekej ruskej raketovej základne. Rovnako tento mesiac spáchali bejrútsky masaker, aby otvorili Libanon vojskám, ktoré tam inak mali zakázané vstúpiť.

Predtým som sa zmienil o ruskom ultimáte z 12. augusta, že americké predmostie v Libanone nebude tolerované. Práve toto ruské ultimátum spôsobilo unáhlený odchod námornej pechoty 10. septembra, hoci libanonská vláda ju prosila, aby zostala.

Keď bolševici v Pentagone 10. septembra videli, ako sa ich urýchlený vojnový plán „PROJEKT Z“ rúca, kontaktovali svojich sionistických vojenských a spravodajských partnerov. Izraelčania dostali zelenú na vytvorenie drvivej zámienky pre návrat americkej námornej pechoty do Libanonu. Počas víkendu okolo 17. septembra bol masaker v plnom prúde. Izraelské sily stáli na stráži okolo palestínskych utečeneckých táborov Sabra a Šatíla v Bejrúte, zatiaľ čo milicionári majora Haddáda a ďalší milicionári ovládaní Izraelom páchali hromadnú vraždu. V noci izraelské svetlice osvetľovali oblohu nad táborami, aby zabíjanie mohlo nepretržite pokračovať. Po najmenej 36 hodinách, v skutočnosti ešte dlhšie, sa Izraelčania rozhodli, že zomrelo dosť ľudí. Haddádove a ďalšie vojenské sily zdvorilo vyviedli z ľudských jatiek a odviezli z okolia.

V pondelok popoludní 20. septembra entita prezident Reagan krátko vystúpila v televízii s osobitným oznámením. Nariadoval námornej pechote návrat do Libanonu na nebezpečnejšiu službu a bez vopred určeného časového limitu — a tentoraz sú okolnosti také, že Moskva proti nim nemôže verejne úspešne protestovať. Keby Rusi povedali presnú pravdu o tom, čo sa stalo, kto by im veril? Predstava, že vyše tisíce nevinných mužov, žien a detí zmasakrovali len preto, aby priviedli späť námornú pechotu, znie absurdne — a priatelia, práve preto to fungovalo.

V tejto chvíli do Bejrútu práve znovu vstúpilo približne 1 200 príslušníkov námornej pechoty, o 50 % viac než predtým. Ďalších 1 200 je na ceste, hoci to ešte nezverejnili. Môžu ich držať v zálohe alebo podľa ľubovôle priviesť.

Teraz sa uskutočňuje ďalší z plánov, ktoré som zverejnil minulý mesiac v AUDIO LISTE č. 78. TENTO PLÁN PREDPOKLADÁ ZABITIE URČITÉHO POČTU NAŠICH PRÍSLUŠNÍKOV NÁMORNEJ PECHOTY V LIBANONE! Urobí to izraelský MOSSAD a potom z toho obvinia arabských extrémistov. Ak to vyjde, pomôže to postrčiť svet na novú cestu k eventualite jadrovej vojny.

Spojené štáty teraz majú pevné predmostie v Libanone aj na Sinaji. Rusko ho má prostredníctvom svojho zástupcu, Sýrie. Teraz si Rusko a Spojené štáty na Blízkom východe hľadajú priamo do očí!

Téma č. 3 — NÁVRAT VOJNY POČASÍM „SIBÍRSKY EXPRES“

Existuje staré príslovie: „Každý hovorí o počasí, ale nikto s ním nič nerobí.“ Možno to bola pravda, keď to Mark Twain prvýkrát povedal pred takmer storočím, ale už nie. Už niekoľko desaťročí ľudia experimentujú so všemožnými spôsobmi úpravy počasia. Jednou z najstarších a najznámejších techník je osievanie oblakov na vyvolanie potrebného dažďa. Veda o úpravách počasia však už dávno zašla oveľa ďalej.

Pre mnohé pokročilé nové technológie je typické, že sa najprv používajú na vojenské účely a čo najdlhšie sa držia v tajnosti. Pri úpravách počasia to platí ešte viac než pri väčšine iných pokročilých technológií. Dôvody nie sú ani tak technické, ako skôr právne. Na pochopenie prečo netreba ísť ďalej než k starým metódam osievania oblakov, ktoré som práve spomenul.

Predstavme si, že farmár si najme službu osievania oblakov, aby v rozhodujúcom čase vegetačného obdobia priniesla jeho plodinám potrebný dážď. Pracovník počká, kým sa vytvoria nádejné oblaky, potom nad nimi preletí a vypustí jemnú hmlu chemikálií. Chemikálie pomáhajú kondenzácii v oblaku, a ak všetko ide dobre, farmár dostane svoj dážď. Žiaľ, iní farmári ďalej po vetre môžu rovnako zúfalo potrebovať ten istý dážď. Kým osiaty oblak dorazí k nim, možno už všetku vodu vypršal. Možno žiadny ďalší dážď nepríde dosť skoro, aby zachránil ich úrodu. Výsledok: môžu sa pokúsiť žiadať náhradu škody od farmára, ktorý dal osiať oblaky, s tvrdením, že jeho zásah zničil ich šance na dážď. To je malý, ale veľmi bežný príklad právnych problémov spôsobených úpravami počasia.

Dnes existujú poznatky na rozsiahle zmeny počasia k lepšiemu aj k horšiemu. S týmito poznatkami sa však rozšíril aj rozsah potenciálnych právnych problémov. Právne dôsledky ovládania počasia sú dnes medzinárodné a potenciálne násilné. Celkovým výsledkom je, že tých niekoľko krajín, ktoré tieto možnosti ovládania počasia majú, ich drží v tajnosti.

Pred vyše štyrmi rokmi som v AUDIO LISTE č. 34 opísal tajné americké zariadenia na ovládanie počasia, ktoré boli vtedy v prevádzke. Boli to elektrické siete napájané jadrovou energiou pozdĺž pobrežia kontinentálnych Spojených štátov. Boli zodpovedné za množstvo zvláštnych poveternostných javov predtým aj určitý čas potom; do roka po tom, čo som o nich informoval, ich však za záhadných okolností natrvalo vyradili. Uskutočnilo sa niekoľko pokusov obnoviť ich činnosť, ale doteraz tieto snahy nikdy neuspeli.

Americké siete na ovládanie počasia vlastnil a prevádzkoval Rockefellerov kartel a boli určené predovšetkým ako nástroj monopolu. Obrovské Rockefellerove americké agropodniky sa pokúšajú zničiť malé farmy jednotlivých vlastníkov a prevziať ich. Dnes sa im to darí alarmujúcim tempom, predovšetkým finančnými prostriedkami; ale istý čas pred niekoľkými rokmi mali za spojenca aj počasie.

Ďalšou hlavnou svetovou mocnosťou v ovládaní počasia je Sovietsky zväz. V niekoľkých minulých nahrávkach som opisoval napredujúce ruské techniky ovládania počasia. Podobne ako už nefunkčné americké siete na počasie, aj ruské techniky vo veľkej miere používajú atmosférické elektrické náboje na riadenie počasia, ale tam sa podobnosť končí. Ruské techniky vychádzajú z vesmíru a používajú dve zložky ruskej vesmírnej triády strategických zbraní. Orbitálne stíhače Cosmos sa nezapájajú, pretože sú v zásade iba vojenskými hliadkovými plavidlami; obrovské lúčové zbrane na päťročných ruských mesačných základniach sa však používajú na vytváranie búrok na mori a levitujúce kozmosféry svojimi lúčmi nabitých častíc navádzajú búrky k cieľom.

Už uplynulo 2 a pol roka, odkedy som v AUDIO LISTE č. 54 prvýkrát podrobne opísal nové ruské techniky riadenia búrok. Nasledujúce leto som varoval, že sa tieto techniky chystajú použiť na vytvorenie hurikánov, aké ešte nikto nevidel. Krátko nato hurikán Allen vystrašil americké pobrežie Mexického zálivu. Bola to jedna z najväčších a najsilnejších búrok, aké kedy túto oblasť ohrozovali.

Prepletala sa pomedzi karibské ostrovy, zostávala nad vodou a naberala silu. Potom sa začala presúvať na severovýchod pozdĺž pobrežia spôsobom, ktorý meteorológov mátal. A potom sa veľmi náhle rozpadla. Ruskí riadiaci pracovníci urobili chybu, ako som podrobne opísal v AUDIO LISTE č. 57.

Teraz je o dva roky neskôr. Hurikánová sezóna je znovu tu a Rusi už majú oveľa viac skúseností. Opäť len tesne odrazili pokus amerických bolševikov o prekvapivý jadrový útok; a teraz začínajú odpovedať, počnúc počasím.

Počas doterajšej hurikánovej sezóny naše východné pobrežie ani pobrežie Mexického zálivu nezasiahlo nič významné; namiesto toho trápia problémy s hurikánmi západ Spojených štátov — bezprecedentná situácia. Situácia je nová, priatelia, pretože je umelo vytvorená.

V tejto chvíli zvyšky hurikánu Olivia postupne dohasínajú nad severnými Velkými prériami. Priniesol neuveriteľné dažde na západné pobrežie, nevídané záplavy v Utahu a septembrový sneh v Skalnatých vrchoch.

Ak si však myslíte, že Olivia bola zlá, hurikán Paul by mal byť horší. Hurikán Paul sleduje severovýchodnú trasu z Tichého oceána, ktorá ho pred dvoma dňami viedla okolo južného cípu polostrova Baja California. Programujú ho, aby sa prehnal americkou obilnicou na Velkých prériách približne od juhozápadného Texasu smerom na severovýchod.

Ak ruskí riadiaci pracovníci počasia dosiahnu úplný úspech, oko slabnúcej búrky bude sledovať trasu cez Oklahomu, Missouri, Illinois, Indianu, Ohio a ďalej smerom na New York a Nové Anglicko. Hurikán Paul, samozrejme, nad pevninou dlho hurikánom nezostane, ale Rusi od tejto búrky nechcú vietor — chcú dážď, strašné množstvá dažďa. Na obrovských plochách Velkých prérií je čas zberu úrody, najhorší možný čas na dažďové búrky. V priebehu niekoľkých dní môžu mohutné dažďové zvyšky hurikánu Paul fakticky skosiť veľkú časť sľubovanej rekordnej americkej obilnej úrody — a to je iba začiatok toho, čo Rusi pripravujú ako odvetu za neustávajúce americké vojnové intrigy. Rusi zamýšľajú postupne oslabovať našu vojenskú pripravenosť a čoraz viac sťažovať tunajším bolševikom udržanie sa pri moci. Kým sa skončí Reaganovo jednoročné predĺženie predaja obilia Rusku, môžeme sami trpieť nedostatkom obilia!

Veľmi skoro bude hurikánová sezóna 1982 za nami, ale Rusi sa už pripravujú dopriať Amerike veľmi dlhú a krutú zimu. Už v tejto chvíli sa vracia vojna počasím „Sibírsky expres“. Tento rok 1982 sa vo veľkej časti Spojených štátov začal najchladnejšou zimou storočia. Na Floride mrzlo, v Georgii boli ľadové búrky, pozdĺž Skalnatých vrchov veterné búrky s hurikánovou silou, na severovýchode snehové víchrice; a priatelia, všetko sa to opäť vracia!

V januárovom AUDIO LISTE č. 71 som opísal novú ruskú techniku ovládania počasia, ktorá bola zodpovedná za tieto zvláštne a extrémne búrky. Meteorológovia ju nazývajú „Sibírsky expres“, a právom. Vzduch, ktorý minulú zimu schladil veľkú časť Severnej Ameriky, prichádzal priamo zo Sibíri, presunutý sem ruskými úpravami počasia. Minulú zimu ruskú techniku „Sibírsky expres“ používali iba niekoľko týždňov, ale tentoraz už ochladzovanie prebieha. Začalo sa v auguste a minulý mesiac boli vo veľkej časti Severnej Ameriky východne od Skalnatých vrchov rekordne nízke teploty. Počas letných horúčav chladnejšie teploty nevzbudzujú obavy, pretože iba zmierňujú horúce počasie; ak však ovládanie počasia „Sibírsky expres“ bude pokračovať, Severná Amerika sa ochladí viac a rýchlejšie než normálne. To, priatelia, znamená veľmi krutú zimu.

Ako zvyčajne, tunajší vládni hovorcovia vám nehovoria pravdu. Kolujú neurčité chýry, že nás čaká krutá zima, ale vysvetlenia nie sú pravdivé. Iba pred dvoma rokmi Spojené štáty celé leto trápila smrtiaca vlna horúčav a sucho a odborníci obviňovali slnečné škvrny. Teraz máme opačné problémy —

prívalové dažde a nezvyčajne chladné počasie — a snažia sa obviňovať tie isté slnečné škvrny. Skutočnosťou, priatelia, je, že Rusi o počasí iba nehovoria, ale niečo s ním robia. A pre neustávajúce vojnové plány našich vlastných vodcov bude to, čo Rusi robia s naším počasím, pre vás aj pre mňa veľmi tvrdé.

ZHRNUTIE NA POSLEDNÚ CHVÍĽU

Teraz je čas na moje zhrnutie na poslednú chvíľu. V tomto AUDIO LISTE som informoval o tom, ako bol svet tento mesiac blízko jadrovej vojny. V tejto chvíli je nebezpečenstvo bezprostrednej jadrovej vojny výrazne znížené a stále klesá. Namiesto toho spoločná bolševicko-sionistická vojenská junta obnovuje dlhodobéjšie intrigy. V odpovedi na ne a na odložený urýchlenný vojnový plán „PROJEKT Z“ teraz aj Rusko prechádza do ofenzívy, počnúc počasím.

V niekoľkých chvíľach, ktoré zostávajú v tomto AUDIO LISTE, by som sa mal zmieniť o čerstvých správach, ktoré som dostal k dvom záležitostiam:

Prvou je, že dnes v Libanone už zahynul najmenej jeden príslušník americkej námornej pechoty. Nie je to plánovaný incident, o ktorom som hovoril v téme č. 2, ale je to predzvesť vecí, ktoré prídu.

Druhou je politické upozornenie. Minulý mesiac som spomenul, že tunajších bolševikov znepokojovalo, či sa im podarilo úplne vykoreniť Haigovu mašinériu štátneho prevratu. Práve som dostal správu, že teraz prebieha úsilie vyvolať veľké zmeny v Reaganovej administratíve. Medzi udalosťami, ktoré sa môžu čoskoro odohrať, sú rezignácie najmenej dvoch ministrov Reaganovho kabinetu. Pripravuje sa aj škandál na ministerstve obrany, ktoré je centrom tunajšej bolševickej vládnej moci; a nepokoje môžu zachvátiť aj samotný Biely dom.

Priatelia, nasledujúce dni nebudú ľahké. Čaká nás krutá zima, kolaps hospodárstva a ďalšie krízy. Všetci by sme však mali byť vďační za samotný život. Nepriatelia nášho Pána Ježiša Krista boli zastavení len niekoľko hodín pred tým, ako by nás uvrhli do jadrovej vojny. Namiesto toho nám ON dal ešte jednu príležitosť; a priatelia, nesmieme ju premárniť.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.